

عنوان مقاله:

محور مقاله: شیمی خاک- پهنه بندی مکانی شوری خاکهای زیر سطحی منطقه سروستان استان فارس با استفاده از روش های زمین آماری

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

مریم زاهدی فر - دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشکده کشاورزی، دانشگاه فسا

خلاصه مقاله:

اخیرا استفاده از روش های زمین آماری برای نشان دادن پراکندگی مکانی ویژگی های خاک، مورد توجه زیادی قرار گرفته است. از آنجایی که شور شدن اراضی یکی از پدیده های مخرب در خاک های مناطق خشک و نیمه خشک است، لذا پژوهش حاضر به منظور تعیین پراکندگی مکانی شوری خاکهای زیر سطحی منطقه سروستان استان فارس انجام شد. برای این منظور تعداد 40 نمونه زیر سطحی از عمق 20 تا 40 سانتی متری خاک واقع بر یک شبکه نمونه برداری منظم با فواصل 100 متری برداشته شد. قابلیت هدایت الکتریکی در عصاره شباغ نمونه های خاک تعیین شده و پس از بررسی ویژگی های آماری داده ها، به منظور بررسی تغییرات مکانی داده ها واریوگرام تجربی داده ها محاسبه و مدلسازی شد. نتایج نشان داد توزیع داده ها به میزان اندکی از توزیع نرمال انحراف داشت. مقادیر قابلیت هدایت الکتریکی اندازه گیری شده در منطقه دارای وابستگی مکانی متوسط (مدل گوسی با نسبت اثر قطعه ای به آستانه 0/5) با شعاع تاثیر واریوگرام حدود 3110 متر بود. نقشه های شوری تهیه شده می توانند در فرآیندهای تصمیم گیری مرتبط با مدیریت منابع خاک و آب کارایی زیادی داشته باشند و در شناسایی مناطق پرخطر از لحاظ شوری سودمند باشند.

کلمات کلیدی:

مدل گوسی، اثر قطعه ای، شوری خاک، تغییرنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026954>

